

Dosar nr. /CA/111/2008

ROMÂNIA

160/2007

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 1111/CA/2010

Ședința publică din ... 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind pentru astăzi pronunțarea sentinței în soluționarea acțiunii
formulată de reclamanta SC SRL PRIN ADMINISTRATOR
JUDICIAR la sediul din Oradea

, nr. , ap. , județul Bihor, în contradictoriu cu pârâtele
ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA și
D.G.F.P. BIHOR ORADEA ambele cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir, nr.2-4,
județul Bihor, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că dezbaterile a avut loc
în ședința publică din ... 2010 când s-a întocmit încheierea de ședință care
face parte integrantă din prezenta sentință prin care instanța având nevoie de
timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de ... 2010,
respectiv ... 2010, când :

TRIBUNALUL
DELIBERAND:

Constată că prin cererea înregistrată la data de ... 2008, legal timbrată,
reclamanta SC SRL în contradictoriu cu pârâtele
Administrația Finanțelor Publice Oradea și Direcția Generală a Finanțelor
Publice Bihor a solicitat instanței să dispună anularea Deciziei nr. ... din data de
... 2007 emisa cu ocazia soluționării contestației formulată împotriva deciziei
de impunere nr. ... din ... 2007 și pe cale de consecință să dispună anularea
parțială a acesteia cu referire la TVA suplimentar calculat de către organul de
inspecție fiscală în suma de ... lei (... lei + ... lei), majorări de
întârziere în suma de ... lei, și recunoașterea dreptului societății la
deducerea și rambursarea (compensarea) TVA-ului în condițiile legii.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta, prin
reprezentanții săi arată că a cumpărat un teren situat în localitatea Brașov; a
contractat cu o societate specializată realizarea unui proiect de ansamblu

rezidențial pe o parte din acel teren (respectiv întocmirea integrală a documentației necesare obținerii autorizației de construcție, proiectare, organizare de șantier, vânzarea locuințelor). Pentru aceste servicii societatea a plătit TVA furnizorului de servicii și conform prevederilor legale a dedus în contabilitate valoarea acestui TVA.

Ulterior societatea a vândut o parte din teren către o altă societate. Conform prevederilor legale pentru această operațiune se aplica măsurile simplificate.

Organul de inspecție fiscală a considerat, fără susținere legală ca pentru terenul vândut, o parte echivalentă din TVA-ul dedus cu ocazia proiectelor nu este deductibil, respectiv ca s-a încălcat prevederile art. 145 alin.2 lit. a) din Legea 571/2003.

Din punct de vedere legal vânzarea de bunuri imobile, respectiv terenuri construibile, este o operațiune taxabilă. Legea prevede cu titlu de excepție în cazul în care tranzacția se realizează între două entități înregistrate ca și plătitori de TVA se aplică măsurile simplificate prevăzute la art.160 din Legea 571/2003 privind codul fiscal.

În opinia reprezentanților reclamantei, operațiunea este taxabilă doar în cazul în care ambele părți din tranzacție sunt persoane înregistrate în scop de TVA acestea sunt obligate să aplice măsurile simplificate așa cum sunt ele prezentate în art.160 din Codul Fiscal. Dacă terenul se vindea unei persoane fizice s-ar fi colectat TVA aferent vânzării, lucru care vine în plus dacă mai era nevoie să confirme faptul că operațiunea este taxabilă.

Acest proiect este o cheltuială a firmei care îndeplinește toate condițiile prevăzute de codul fiscal pentru a fi deductibilă. Faptul că pe acel teren sau pe un alt teren se va realiza proiectul așa cum a fost adoptat sau proiectul va cunoaște unele modificări o va stabili piața respectiv acceptarea lui de către clienți. Pe de altă parte vânzarea a 9% din terenul în discuție nu împiedică în niciun fel realizarea în întregime a proiectului.

Prin urmare în ceea ce privește deducerea TVA-ului din facturile de proiectare nu a fost încălcată nici o prevedere a Codului fiscal, implicit nici prevederile art. 145 alin.(2) lit. a)., astfel organul de inspecție fiscală a considerat în mod eronat că TVA-ul în suma de _____ lei nu este deductibil. De asemenea calculul de accesorii aferente acestei sume sunt nefondate.

Pe de altă parte, apreciază reclamanta, organul de inspecție fiscală a interpretat greșit prevederile legale la capitolul din raportul de inspecție fiscală privind verificarea ieșirilor, respectiv a vânzărilor.

În opinia reclamantei, sunt considerate servicii legate de bunurile imobile doar cele prevăzute la alin.(4) de la punctul 13 din norme, enumerare unde nu se regăsesc serviciile cu privire la consultanța imobiliară. Încadrarea corectă a operațiunilor efectuate de către societatea reclamantă către beneficiarul din Olanda sunt descrise cu exactitate în art. 133 alin. 2, litera g) punctul 5.

În acest sens arată că locul prestării serviciilor este considerat a fi statul în care partenerul societății are sediul (respectiv Olanda), și în consecință având în vedere faptul că suntem în fața unei livrări intracomunitare de servicii unde partenerul din comunitate i-a pus la dispoziție codul sau de TVA din Olanda, societatea reclamantă nu are obligația să factureze cu TVA. Astfel TVA-ul calculat în suma de lei de organul de inspecție fiscală pentru aceste operațiuni nu are baza legală fiindu-i astfel încălcate drepturile prevăzute de codul fiscal. De asemenea calculul de accesorii aferente acestei sume sunt nefondate.

Se relevă, în continuare, că societatea reclamantă se ocupa cu studierea oportunităților de afaceri din domeniul imobiliar atât din România cât și din țările limitrofe.

În drept au fost invocate prevederile art.8 din Legea 554 din 2004 privind Contenciosul administrativ; art. 133 alin. 2, litera g) punctul 5 Cod fiscal - punctul 13 din HG 44/2004; art. 145 din Codul fiscal, art.160 din Codul fiscal.

Pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, prin reprezentanții săi legali, pe cale de întâmpinare, a arătat că se opune admiterii cererii reclamantei.

În argumentarea poziției procesuale se arată că în cauza sunt incidente prevederile art. 145, alin. 3, lit. a din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborate cu dispozițiile pct. 50 alin. 3 din Normele metodologice date în aplicarea acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare.

Raportat la prevederile legale menționate anterior, întrucât societatea a vândut o parte în proporție de 9,05% din terenul achiziționat pentru care au fost prestate integral serviciile constând în întocmirea documentației necesare obținerii autorizației de construcție, etc., rezulta că pentru această parte din contravaloarea serviciilor legate de realizarea proiectului rezidențial corespunzătoare terenului vândut, societatea nu îndeplinește condiția privind utilizarea serviciilor în cauza pentru operațiuni care dau drept de deducere a taxei pe valoare adăugată.

De asemenea, arată în continuare autoritatea pârâtă, în mod legal stabilit de către organul de inspecție fiscală că societatea avea obligația de plată a TVA în suma de lei, aferenta serviciilor de intermediere a valorilor imobiliare, asistența în domeniul achiziției și vânzării de valori imobiliare și dezvoltarea acestora în România, efectuate pentru firma S. & K. E.V. din Olanda în perioada aprilie-septembrie 2006.

Astfel, prestările de servicii contractate cu firma din Olanda constând în intermediere imobiliare și asistența în cumpărarea și vânzarea bunurilor imobiliare sunt operațiuni impozabile, fiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art. 126, alin. 1 din Codul fiscal.

Pe parcursul derulării cauzei, față de deschiderea procedurii insolvențe pentru reclamantă, potrivit încheierii nr. ... F/2010 a Tribunalului Bihor

instanța a dispus introducerea în cauză în calitate de administrator judiciar a
Oradea.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin Decizia de impunere nr. / .2007 privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală ar. / .2007, s-a respins la rambursare taxa pe valoare adăugată în suma de lei și s-a stabilit în sarcina societății reclamante taxa pe valoare adăugată de plata în suma de lei (lei stabilită suplimentar - lei solicitată la rambursare) și majorări de întârziere aferente în suma de lei. Reclamanta a depus contestație împotriva acestei decizii, contestație care a fost respinsă prin Decizia nr. din .2007.

Pentru a decide astfel organele fiscale s-au prevalat de dispozițiile art. 145 alin.3 lit. a) din Codul Fiscal potrivit căroră o societate are dreptul să-și deducă TVA pentru achiziții „*daca bunurile si serviciile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile*”.

Societatea reclamantă a achiziționat, în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. din .2006 la BNP S. V. din Brașov, terenuri în suprafață totală de lei.

În perioada mai 2006 – august 2006, reclamanta a achiziționat și achitat contravaloarea unui proiect de realizare a unui ansamblu rezidențial privat în zona Brașov – , aspect ce rezultă din facturile emise în această perioadă de SC C SRL și SC M SRL. Acest proiect presupunea întocmirea integrală a documentației necesare autorizației de construcție, proiectare, organizare șantier, vânzarea locuințelor.

La un moment dat, reclamanta a vândut o parte din acest teren, reprezentând 9, 05% din suprafața totală, către SC S SRL Brașov.

Potrivit Raportului de expertiză fiscală întocmit în cauză de consultat fiscal P. T. , în urma comparării prețului de cumpărare a unui metru pătrat teren de către reclamantă și a celui de vânzare a unui metru pătrat către partenerul SC S SRL Brașov, rezultă că în prețul de vânzare a suprafeței de 1984,85 mp teren sunt incluse și cheltuielile efectuate cu achiziția serviciilor de proiectare achitate de reclamantă în perioada mai – august 2006.

Concluzionând, expertul fiscal a arătat că reclamanta are drept de deducere pentru suma de lei TVA aferentă serviciilor de proiectare , etc. achitate pentru suprafața de 1984,85 mp teren vândută în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat notarial sub nr. din .06.2007.

Cea de-a doua problemă a litigiului este în legătura cu operațiunile realizate de societatea reclamantă cu partenerul olandez S. B. V și anume dacă locul prestării serviciului conform Codului Fiscal este în România sau nu.

Astfel, din contractul încheiat între cele două părți, rezultă că părțile au stipulat că societatea reclamantă se ocupă cu intermedierea valorilor imobiliare în România în general, precum și cu asistența în domeniul achiziției și vânzării de valori imobiliare și dezvoltarea acestora în România. Părțile au decis și convenit să încheie o colaborare prin care societatea reclamantă va aduce proiecte potențiale în România iar partenerul olandez va fi responsabil pentru finanțarea proiectelor.

Potrivit concluziilor Raportului de expertiză fiscală, serviciile facturate de către reclamantă nu sunt în legătură cu un bun imobil, dovadă fiind împrejurarea că pe nici o factură emisă de reclamantă nu se face vorbire despre servicii în legătură cu un bun imobil și în aceste condiții nu devin incidente dispozițiile art. 133 al.1 lit.a C.fiscal.

În susținerea acestei păreri exprimate de consultantul fiscal, instanța reține că printr-o adresa înregistrată la DGFP Bihor cu numărul [redacted] din data de 03.03.2008 reprezentantul convențional al reclamantei a solicitat un punct de vedere serviciului de Metodologie din cadrul DGFP Bihor, serviciu autorizat să îndrume contribuabilii.

Prin întrebarea formulată, prin avocat, reclamanta a solicitat un răspuns la următoarea situație: dacă o societate de consultanță din România efectuează servicii de studii de piață (piața imobiliară) prin strângerea de informații cu privire la oportunitățile existente pe piața locală informații care vor fi prezentate pe baza unor studii analize, pentru acest serviciu societatea ipotetică va emite factura cu TVA sau fără TVA unui partener din Uniunea Europeană?

Potrivit răspunsului comunicat prin adresa [redacted] din data de 03.03.2008 de către Serviciului de Metodologie rezultă că „din punct de vedere a TVA pentru prestările de servicii efectuate în legătura cu bunurile imobile este acolo unde este situat bunul”, iar în continuare „serviciile în legătura cu bunurile imobile, în contextul celor enunțate mai sus, le regăsiți la pct.13 alin. 4 din Normele Metodologice pentru aplicarea Titlului VI TVA din Codul Fiscal aprobate prin HG nr. 44/2004”.

Societatea reclamantă nu a realizat nici un serviciu din cele enumerate la pct.13 din norme alin.4 din norme, astfel prevederile acestui articol nu sunt incidente în speță.

Esențială pentru soluția cauzei este acea parte din răspuns în care se arată că „*Din punct de vedere a TVA, pentru prestările de servicii „intangibile”, locul prestării este considerat a fi acolo unde clientul cărui îi sunt prestate serviciile este stabilit.....pentru serviciile enunțate de la lit. g din art. 133.alin.2 din Legea 571/2003, enumerare de la 1 la 14. În aceasta enumerare veți regăsi: serviciile consultanților, inginerilor, juriștilor și avocaților, contabililor și experților contabili ale birourilor de studii și alte servicii similare*”.

Ori, societatea reclamantă a realizat niște servicii „intangibile” astfel că din acest răspuns reiese foarte clar că aceasta este situația în care se încadrează.

Societatea nu a intermediat și nu a asistat la vânzarea sau cumpărarea vreunui imobil în România și în consecință nu a emis nici o factură în acest sens.

Din contractul cadru încheiat cu partea olandeză se poate observa că atât prevederile contractuale cât și serviciile facturate s-au referit la studii de piață, respectiv consultanța în domeniul imobiliar și nu la servicii din cele prevăzute la punctul 13 alin (4) din HG 44/2004 efectuate asupra unui bun imobil care să determine ca locul prestării serviciilor să fie în România.

Față de cele reținute, în temeiul art. 18 din L.554/2004, instanța va admite cererea reclamantei astfel că, pe cale de consecință va dispune anularea în parte a Deciziei nr. [redacted] din data de [redacted].2007 emisă cu ocazia soluționării contestației formulată împotriva deciziei de impunere nr. [redacted] din [redacted].2007 ; anularea în parte a Deciziei de impunere nr. nr. [redacted] din [redacted].2007 cu referire la TVA suplimentar calculat de către organul de inspecție fiscală în suma de [redacted] lei precum și a majorărilor de întârziere în suma de [redacted] lei. Totodată va dispune recunoașterea dreptului societății reclamante la deducerea și rambursarea TVA-ului în condițiile legii respectiv a sumei de [redacted] lei solicitat prin decontul de TVA înregistrat la DGFP cu numărul [redacted]/[redacted].2007.

Dat fiind faptul că anularea măsurilor dispuse în Procesul Verbal de sechestru pentru bunuri imobile nr. [redacted] din [redacted].2009, respectiv anularea înregistrărilor efectuate în CF nr. [redacted]/Oradea, nr. cadastral [redacted] a imobilului reprezentând teren în Oradea pe strada [redacted] proprietar fiind SC E [redacted] SRL a fost formulată pentru prima dată prin concluziile scrise ale reclamantei, deci după închiderea dezbaterilor, instanța, în considerarea principiului contradictorialității, reprezentând o chestiune care nu a fost discutată în contradictoriu, o va lăsa nesoluționată.

Constată că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite cererea formulată de SC [redacted] SRL prin administrator judiciar R [redacted] la sediul din Oradea [redacted] nr. [redacted], ap. [redacted], județul Bihor, în contradictoriu cu pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA și D.G.F.P. BIHOR ORADEA ambele cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir, nr.2-4, județul Bihor și în consecință:

Dispune anularea în parte a Deciziei nr. [redacted] din data de [redacted].2007 emisă cu ocazia soluționării contestației formulată împotriva deciziei de impunere nr. [redacted] din [redacted].2007 ; anularea în parte a Deciziei de impunere nr. nr. [redacted] din [redacted].2007 cu referire la TVA suplimentar calculat de către organul de inspecție

fiscala in suma de 2.000 lei precum și a majorărilor de întârziere in suma de 200 lei; recunoașterea dreptului societății reclamante la deducerea și rambursarea TVA-ului in condițiile legii respectiv a sumei de 2.000 lei solicitat prin decontul de TVA înregistrat la DGFP cu numărul 1/2007/2007.2007.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 10/10/2010.

Președinte,

Grefier,